

§ 4.

§ 4, stk. 2, sidste punktum, affattes således:

„Forsømmer dyrlægen sådan anmeldelse, eller efterkommer den, hvem politiet i henhold til foranførte bestemmelse har givet pålæg, ikke dette, ifalder den pågældende straf efter § 1, stk. 1.“

§ 5.

§ 6, 2. pkt., udgår.

§ 6.

Denne lov træder i kraft den

Samtidig ophæves § 196 i borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939.

Bemærkninger til lovforslaget

Det foreliggende lovforslag tilsigter et forbud imod kupering og en skærpelse af straffebestemmelserne i tilfælde af mis-handling.

Medens den nuværende lov nr. 152 af 17. maj 1916 om værn for dyr med hensyn til kupering kun i § 2, a), foreskriver, at det er forbudt andre end dyrlæger at foretage kupering af heste, indeholder forslaget et almindeligt forbud om kupering af halen på heste, og en bestemmelse om, at kupering af halen på heste, hvor det af lægelige hensyn er påkrævet, ligesom hidtil kun må foretages af dyrlæger under bedøvelse, samt at kupering af øre og hale på hunde kun må foretages af dyrlæge under bedøvelse. Dog er det tilladt at foretage kupering af halen på hunde, der ikke er over 8 dage gamle, uden dyrlægehjælp, når kuperingen foretages under betryggende forhold, ligesom det også i disse tilfælde kan ske uden bedøvelse. Derimod gælder bestemmelsen ikke kupering af andre dyr, f. eks. får, for hvis vedkommende spørgsmålet om nødvendigheden af benyttelse af dyrlæge må afgøres efter de almindelige regler.

Spørgsmålet om forbud imod halekupering af heste, der allerede var fremme under rigsdagsbehandlingen angående loven i 1916, er senere gentagne gange blevet rejst. Kuperingsforbud findes allerede i de norske og svenske dyreværnslove. I Norge ubetinget. I Sverige med mulighed for dispensation ved kongelig anordning.

Begrundelsen for forbudet er hensynet til den utvivlsomme gene for dyret, ved at det berøves sit naturlige beskyttelsesmiddel imod fluer og andre insekter.

Der er igennem de senere år opstået

en stemning, også indenfor hesteavlernes kreds, imod kuperinger, der bl. a. har lagt sig for dagen ved det stigende antal heste, der fremstilles ukuperede ved dyrskuer og kåringer, hvorhos de økonomiske hensyn, navnlig eksportinteresserne, der tidligere har været fremsat imod kuperingsforbud, nu ikke mere er tilstede.

Sidste punktum i § 2 er en gentagelse af tilsvarende bestemmelse i den nugældende lov, dog at forbudet udvides til foruden jernbanevogn og skib at omfatte lastautomobil og andet befordringsmiddel. Bestemmelsen tager sigte på de undtagelsestilfælde, hvor kupering har fundet sted af lægelige hensyn.

Forsåvidt angår kupering af hunde, indeholder den svenske lov ubetinget forbud imod ørekuperinger, medens halekuperinger er tilladt, dog således, at såfremt indgrebet sker, når dyret er mere end 2 måneder gammelt, skal det foretages af en dyrlæge. Den norske lov hjemler fastsættelse af regler om kupering af hale og øre på andre dyr end heste ved kongelig anordning.

Medens halekupering udført på ganske små hunde må formenes ikke at medføre alvorlige smerter og varig gene, er ørekupering et smertefuldt indgreb, der tillige ofte er forbundet med en langvarig efterbehandling. Uden kyndigt tilsyn vil et sådant indgreb let kompliceres ved tilstøden- de lidelser.

Lovforslaget tilsigter derfor at foreslå et almindeligt forbud imod ørekupering ved andre end dyrlæger, hvorimod der tillades halekupering på mindre hunde, når det foregår under betryggende forhold.

Af praktiske grunde foreslås det i lov-